zmlab1_zadania_i_odpowiedzi

November 12, 2023

1 Błedy i arytmetyka zmiennopozycyjna

Całość kodu można znaleźć w formie online pod linkiem https://github.com/ KsawerySmoczynski/elementy-metod-numerycznych. Jest on również dostępny w google collab

1.1 Zadania

1.1.1 Zadanie1

```
Oblicz: * (0.1+0.2)+0.3 oraz 0.1+(0.2+0.3) * (0.1*0.6)*0.7 oraz 0.1*(0.6*0.7), * 0.1*(0.7-0.6) oraz 0.1*0.7-0.1*0.6
```

Porównaj otrzymane wyniki.

```
[2]: a = (.1 + .2) + .3

b = .1 + (.2 + .3)

a == b, a, b
```

[2]: (False, 0.600000000000001, 0.6)

```
[3]: a = (.1 * .6) * .7
b = .1 + (.6 * .7)
a == b, a, b
```

[3]: (False, 0.0419999999999996, 0.52)

```
[4]: a = .1 * (.7 - .6)
b = .1 * .7 - .1 * .6
a == b, a, b
```

[4]: (False, 0.009999999999999, 0.00999999999999)

1.1.2 Zadanie 2

Niech $a = 1 + eps, b = 1 + \frac{eps}{2}$.

Które z tych liczb są równe 1 w arytmetyce zmiennopozycyjnej?

Czy liczby a-1 i b-1 są równe 0? Czy $\frac{eps}{2}=0$?

Najpierw uzyskajmy epsilon maszynowy:

```
[5]: def machineEpsilon(func=float):
    machine_epsilon = func(1)
    ONE = func(1)
    while ONE+machine_epsilon != ONE:
        machine_epsilon_last = machine_epsilon
        machine_epsilon = func(machine_epsilon) / func(2)
    return machine_epsilon_last

machineEpsilon(float)
```

[5]: 2.220446049250313e-16

```
[6]: import sys sys.float_info.epsilon
```

[6]: 2.220446049250313e-16

Jak widać uzyskany przez nas epsilon jest równy temu z informacji systemowej

```
[7]: import numpy as np
np.finfo(np.float64).eps
```

[7]: 2.220446049250313e-16

Który jest równy temu zapenianemu przez pakiet do obliczeń numerycznych na wektorach - numpy

```
[8]: machine_eps = np.finfo(np.float64).eps
a = 1. + machine_eps
b = 1. + machine_eps / 2
```

[9]: (False, True)

Odpowiedź: Tylko druga liczba (b) jest równa 1 w arytmetyce zmiennopozycyjnej.

```
[10]: a - 1 == 0, b - 1 == 0
```

[10]: (False, True)

Odpowiedź: Odpowiednio $a-1\neq 0$ oraz b-1=0

```
[11]: machine_eps / 2 == 0
```

[11]: False

Odpowiedź: Nie ponieważ epsilon maszynowy nie jest najmniejszą dodatnią reprezentowalną liczbą w systemie 32 bitowym, tylko różnicą między najbliższą reprezentowalną liczbą względem jedynki, a jedynką.

1.1.3 Zadanie 3

Napisz skrypt zliczający sumę argumentów 0.1 do momentu, gdy otrzymana wartość wyniesie 2. Wykorzystaj pętlę while i dwa różne warunki stopu:

- 1. while suma <> 2,
- 2. suma-2 > 0.001

Czy w obu przypadkach otrzymamy to samo?

```
[15]: # Uwaga pętla nieskończona
suma_1 = .1
while suma_1 != 2:
suma_1 += .1
```

```
[12]: suma_2 = .1
while abs(suma_2 - 2) > .001:
suma_2 += .1
suma_2
```

[12]: 2.0000000000000004

Odpowiedź: Nie otrzymamy tego samego ponieważ suma_1 nigdy nie będzie równać się dokładnie 2 w związku z czym pierwsza pętla nigdy nie zakończy swojego działania.

1.1.4 Zadanie 4

Zdefinujmy ciąg całek wzorem

$$y_n = \int_0^1 \frac{x^n}{x+5} dx$$

Ciąg ten spełnia zależność rekurencyjną $y_n + 5y_{n-1} = \frac{1}{n}$. Korzystając z tej zależności chcemy obliczyć wartości poszczególnych całek.

- 1. Napisz skrypt, który oblicza przybliżone wartości całek $y_1,\dots,y_8$, wykorzystując wzór rekurencyjny $y_n=\frac{1}{n}-5y_{n-1}$ oraz początkowe przybliżenie całki $y_0\approx 0.182$.
- 2. Napisz skrypt, który oblicza przybliżone wartości całek $y_7,\ldots,y_0$, wykorzystując wzór rekurencyjny $y_{n-1}=\frac{1}{5n}-\frac{1}{5}y_n$ oraz początkowe przybliżenie całki $y_8\approx 0.019$.
- 3. Porównaj otrzymane w powyższych punktach wyniki i spróbuj wyjaśnić powstałe różnice.

```
[13]: # Sekwencyjna wersja
      y_0 = 0.128
      y = [y_0]
      n = 9
      for i in range(1, n):
         n i = i+1
          y_n = 1/n_i - 5*y[n_i-2] # listy sq indeksowane od 0 dlatego odejmujemy 2,
       \rightarrow a nie 1
         y.append(y_n)
      У
[13]: [0.128,
      -0.14,
       1.03333333333333334,
       24.783333333333335,
       -123.75,
       618.8928571428571,
       -3094.3392857142853,
       15471.807539682539]
[14]: # Wersja rekurencyjna
      from functools import lru cache # Żeby nie przeliczać od nowa wartości dla tych,
      ⇒samych wyrazów użyjemy cacheowania
      # w ten sposób po przeliczeniu dla n-tego wyrazu zapamiętujemy jego wartości iu
       →odczytujemy z pamięci dla n+1 wyrazu
      # nie wpływa to na wyniki tylko czas wykonywania algorytmu
      @lru cache
      def y_n(n):
          if n == 1:
              return 0.128
          else:
              return 1/n - 5*y_n(n-1)
[15]: n = 9
      y = []
      for i in range(0,n):
         n i = i+1
```

```
y.append(y_n(n_i))
      у
[15]: [0.128,
       -0.14,
       1.0333333333333334,
       -4.91666666666666666667,
       24.78333333333333,
       -123.75,
       618.8928571428571,
       -3094.3392857142853,
       15471.807539682539]
[16]: @lru cache
      def y_n(n):
          if n == 9:
              return 0.019
          elif n < 9:
              return 1/(5*n) - (1/5 * y_n(n+1))
          else:
              raise NotImplementedError("Algorithm defined up to 9th term")
[17]: y = []
      n = 9
      while n >= 1:
          y.append(y_n(n))
          n = 1
      list(reversed(y))
[17]: [0.1823215572114286,
       0.08839221394285715,
       0.05803893028571428,
       0.04313868190476191,
       0.034306590476190474,
       0.028467047619047618,
       0.02433142857142857,
       0.0212,
       0.019]
```

 ${\bf 3.~Odpowied\acute{z}}~$ a - niestablilne numerycznie rozwiązanie - każdy następny wyraz multiplikuje błąd uzyskany w poprzednim

b - stabilne numerycznie rozwiązanie - każdy poprzedni wyraz powoduje dzielenie błędu

1.1.5 Zadanie 5.

Dla $x = 8^{-1}, 8^{-2}, \dots, 8^{-10}$ oblicz wartości funkcji: 1. $f(x) = \sqrt{x^2 + 1} - 1$, 2. $g(x) = \frac{x^2}{\sqrt{x^2 + 1} - 1}$.

Porównaj otrzymana wartości.

- [18]: array([1.25000000e-01, 1.56250000e-02, 1.95312500e-03, 2.44140625e-04, 3.05175781e-05, 3.81469727e-06, 4.76837158e-07, 5.96046448e-08, 7.45058060e-09, 9.31322575e-10])
- [19]: # 1.
  f = lambda x: np.sqrt(x**2 + 1) 1
  f(x)
- [19]: array([7.78221854e-03, 1.22062863e-04, 1.90734681e-06, 2.98023219e-08, 4.65661287e-10, 7.27595761e-12, 1.13686838e-13, 1.77635684e-15, 0.00000000e+00, 0.00000000e+00])
- [20]: # 2. g = lambda x: x**2 / (np.sqrt(x**2 + 1) - 1) g(x)

/var/folders/j_/gy0508_n2w36wpr12gx3tz2m0000gn/T/ipykernel_80666/3292143112.py:2
: RuntimeWarning: divide by zero encountered in divide
 g = lambda x: x**2 / (np.sqrt(x**2 + 1) - 1)

[20]: array([2.00778222, 2.00012206, 2.00000191, 2.00000003, 2. , 2. , 2. , inf, inf])

1.1.6 Zadanie 5

Rozważmy funkcję $f(x)=\sin(x)$. Pochodną tej funkcji możemy przybliżyć za pomocą ilorazu różnicowego:

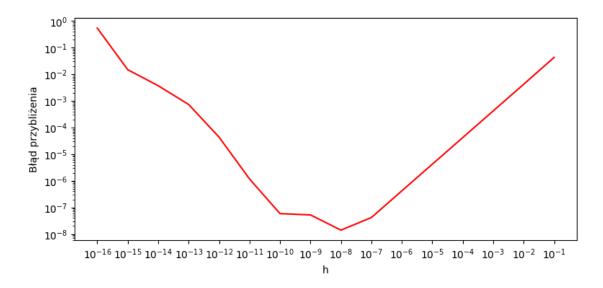
$$f'(x) \approx \frac{\sin(x+h) - \sin(x)}{h}$$

dla małych wartości h. Dla $h=10^{-n}$ $(n=1,\ldots,16)$ i x=1 wyznacz błąd tego przybliżenia.

Dla jakiej wartości h otrzymane przybliżenie jest najlepsze?

Zilustruj wyniki na wykresie, na którym wartości błędu będą prezentowane w skali logarytmicznej.

```
[22]: array([0.49736375, 0.53608598, 0.53988148, 0.54026023, 0.5402981,
             0.54030189, 0.54030226, 0.54030229, 0.54030236, 0.54030225,
             0.54030114, 0.54034555, 0.53956839, 0.54400928, 0.55511151,
                       1)
[23]: f_prime = np.cos
      f_prime(x)
[23]: 0.5403023058681398
[24]: errors = np.abs(f_prime(x) - approx_f_prime(x, h))
      errors
[24]: array([4.29385533e-02, 4.21632486e-03, 4.20825508e-04, 4.20744495e-05,
             4.20736228e-06, 4.20746809e-07, 4.18276911e-08, 1.40721155e-08,
             5.25412660e-08, 5.84810365e-08, 1.16870406e-06, 4.32402169e-05,
             7.33915900e-04, 3.70697620e-03, 1.48092064e-02, 5.40302306e-01])
[25]: h
[25]: array([1.e-01, 1.e-02, 1.e-03, 1.e-04, 1.e-05, 1.e-06, 1.e-07, 1.e-08,
             1.e-09, 1.e-10, 1.e-11, 1.e-12, 1.e-13, 1.e-14, 1.e-15, 1.e-16])
[26]: import matplotlib.pyplot as plt
      fig, ax = plt.subplots(figsize=(9, 4))
      ax.plot(h, errors, color="red")
      ax.set_xlabel("h")
      ax.set_ylabel("Błąd przybliżenia")
      ax.set_xscale("log")
      ax.set_yscale("log")
      ax.set_xticks(h)
      plt.show()
```


Odpowiedź: Jak widać najlepszy błąd przybliżenia uzyskujemy dla $h=10^{-8}$

1.2 Zadanie 6 (* 2 pkt)

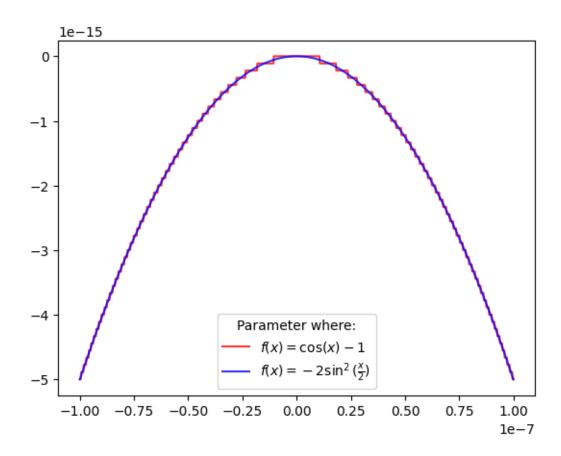
Niech $f(x) = \cos(x) - 1 = -2\sin^2(\frac{x}{2})$. Oblicz wartość podanej funkcji stosując oba podane wzory dla 1000 wartości x równomiernie rozlożonych w $(-10^{-7}, 10^{-7})$ i zilustruj otrzymane wyniki na wykresie.

Który wzór wydaje się lepszy? Spróbuj wyjaśnić, dlaczego tak jest.

Oba wykresy powinny być narysowane w jednym oknie i rozróżnialne (poprzez zastosowanie różnych kolorów lub stylów linii). Ponadto, proszę umieścić przy wykresach legendę.

```
[27]: x = np.linspace(-1e-7, 1e-7, int(1e3))
f_1 = lambda x: np.cos(x) - 1
f_2 = lambda x: -2 * np.sin(x/2)**2
```

```
fig, ax = plt.subplots()
ax.plot(x, f_1(x), color="red", alpha=0.8, label=r"$f(x)=\cos (x)-1$")
ax.plot(x, f_2(x), color="blue", alpha=0.8, \_
\( \text{albel=r"}$f(x)=-2\sin^2(\frac{x}{2})$")
plt.legend(title='Parameter where:')
plt.show()
```


1.2.1 Zadanie 7 (* 2 pkt)

Rozważmy wielomian $w(x) = (x-1)^4 = x^4 - 4x^3 + 6x^2 - 4x + 1$.

Oblicz stosując oba podane wzory wartość tego wielomianu dla 100 wartości x równomiernie rozłożonych w przedziale (0.9999, 1.0001) i zilustruj otrzymane wyniki na wykresie.

Który wzór wydaje się lepszy? Spróbuj wyjaśnić, dlaczego tak jest.

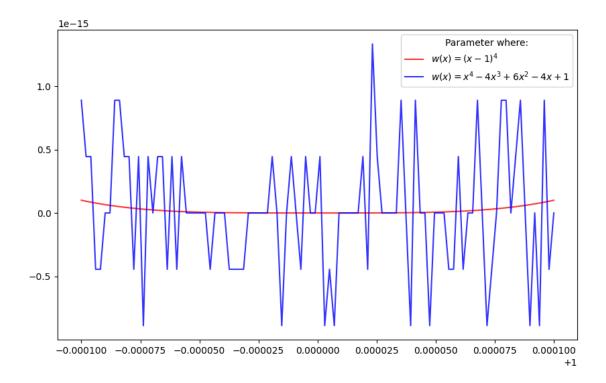
Oba wykresy powinny być narysowane w jednym oknie i rozróżnialne (poprzez zastosowanie różnych kolorów lub stylów linii). Ponadto, proszę umieścić przy wykresach legendę.

```
[29]: x = np.linspace(0.9999, 1.0001, 100)

w_1 = lambda x: (x-1)**4

w_2 = lambda x: x**4 - 4*x**3 + 6*x**2 - 4*x + 1
```

```
fig, ax = plt.subplots(figsize=(10,6))
ax.plot(x, w_1(x), color="red", alpha=0.8, label=r"$w(x)=(x-1)^4$")
ax.plot(x, w_2(x), color="blue", alpha=0.8, label=r"$w(x)=x^4-4x^3+6x^2-4x+1$")
plt.legend(title='Parameter where:')
plt.show()
```


Odpowiedź: Przy postaci ogólnej wielomianu dokonujemy wielu operacji dodawania/odejmowania bliskich sobie liczb co powoduje narastanie błędu poprzez kolejne utraty liczb znaczących, natomiast w postaci iloczynowej odejmowania dokonujemy tylko raz co powoduje relatywnie mniejszy błąd, stąd wzór w postaci iloczynowej zdaje się być lepszy do obliczania w postaci zmiennoprzecinkowej.

2 Algorytm Hornera

Zauważmy, że wielomian o naturalnej postaci:

$$w(x) = \sum_{i=0}^{n} a_i x^i$$

można także zapisać jako:

$$w(x) = (\dots((a_n x + a_{n-1})x + a_{n-2})x + \dots + a_1)x + a_0.$$

Z postaci tej wynika sposób obliczania wartości wielomianu w punkcie zwany algorytmem Hornera. Załóżmy, że chcemy obliczyć wartość wielomianu w(x) w punkcie x_0 . Definiujemy:

$$\begin{array}{lcl} w_n & = & a_n, \\ w_i & = & w_{i+1}x_0 + a_i, \ \mathrm{dla} \ i = n-1, n-2, \dots, 0 \end{array}$$

Wtedy $w(x_0) = w_0$. Obliczając wartość wielomianu w punkcie w ten sposób ograniczamy liczbę mnożeń. Stosując algorytm Hornera możemy także obliczyć wynik dzielenia wielomianu w(x) przez dwumian x-c. Jeśli bowiem

$$\sum_{i=0}^n a_i x^i = (\sum_{i=0}^{n-1} b_{i+1} x^i)(x-c) + b_0,$$

to porównując współczynniki przy odpowiednich potęgach otrzymujemy zależność $a_i=b_i-b_{i+1}c$ dla $i=0,\dots,n-1$ i $a_n=b_n$. Oznacza to, że $b_i=w_i$ dla $i=0,\dots,n$.

Kolejnym zastosowaniem algorytmu Hornera jest obliczanie wartości pochodnych znormalizowanych w punkcie x_0 , tzn. wartości:

$$\frac{w^{(j)}(x_0)}{j!}$$
 dla $j = 0, 1, \dots, n$.

Zapiszmy wielomian w(x) w postaci:

$$w(x) = (x - x_0)^j v(x) + r(x),$$

gdzie r(x) jest wielomianem o stopniu mniejszym od j. Różniczkując to wyrażenie j razy i obliczając jego wartość w punkcie x_0 otrzymujemy równość:

$$w^{(j)}(x_0) = j!v(x_0).$$

Zatem chcąc obliczyć wartość j-tej pochodnej znormalizowanej wielomianu wystarczy zastosować algorytm Hornera j razy, żeby podzielić kolejno otrzymywane ilorazy przez $x-x_0$, a następnie obliczyć wartość otrzymanego wielomianu w punkcie x_0 .

Ostatnim omawianym zastosowaniem algorytmu Hornera będzie zamiana liczby zapisanej w systemie pozycyjnym o podstawie p ($p \neq 10$) na zapis w systemie dziesiętnym. Rozważmy liczbę zapisaną w systemie pozycyjnym o podstawie p:

$$c_n c_{n-1} \dots c_1 c_{0\ (p)} = c_n p^n + c_{n-1} p^{n-1} + \dots + c_1 p + c_0.$$

Zatem chcąc obliczyć wartość tej liczby w systemie dziesiętnym wystarczy obliczyć wartość wielomianu $w(x) = \sum_{i=0}^n c_i x^i$ w punkcie p.

Wielomian możemy też zapisać w tzw. postaci Newtona:

$$w(x) = \sum_{k=0}^{n} b_k \prod_{j=0}^{k-1} (x - x_j) = b_0 + b_1(x - x_0) + b_2(x - x_0)(x - x_1) + \ldots + b_n(x - x_0) \cdot \ldots \cdot (x - x_{n-1})$$

Mając dany wielomian w tej postaci możemy w łatwy sposób obliczyć jego wartość w punkcie s korzystając z uogólnionego schematu Hornera:

$$\begin{array}{lcl} p_n & = & b_n \\ p_i & = & p_{i+1}(s-x_i) + b_i, \ \mathrm{dla} \ i = n-1, n-2, \ldots, 0 \end{array}$$

[31]: from numpy.polynomial import polynomial as P

2.0.1 Zadanie 1

Stosując polecenie horner (w numpy np.polynomial.polynomial.polyval) oblicz wartość wielomianu w(x) w punkcie x_0 dla: 1. $w(x)=x^3-2x^2+3x-4,\,x_0=1,\,2.$ $w(x)=8x^3+5x^2+3x+1,\,x_0=-3.$

```
[32]: # 1.
x0 = 1
c = np.array([-4, 3, -2, 1])
P.polyval(x0, c)
```

[32]: -2.0

```
[33]: # 2.
x0 = -3
c = np.array([1, 3, 5, 8])
P.polyval(x0, c)
```

[33]: -179.0

2.0.2 Zadanie 2.

Stosując polecenie pdiv (w numpy np.polynomial.polynomial.polydiv) wyznacz wielomian będacy wynikiem dzielenia wielomianu w(x) przez dwumian d(x): 1. $w(x) = 2x^3 + 5x^2 - 4x + 11$, d(x) = x - 2, 2. $w(x) = x^4 - 9x^2 + 3x - 5$, d(x) = x + 7.

```
[34]: # 1.

w = (11, -4, 5, 2)

d = (-2, 1)

q, r = P.polydiv(w, d)

q, r
```

[34]: (array([14., 9., 2.]), array([39.]))

1.
$$q(x) = 2x^2 + 9x + 14$$
, $r(x) = 39$

[35]: (array([115., -16., 1.]), array([-810.]))

$$2. \ q(x) = x^2 - 16x + 115, \, r(x) = x + 7$$

2.0.3 Zadanie 3.

Używając poleceń horner i pdiv (w numpy np.polynomial.polynomial.polyval i np.polynomial.polynomial.polyval), znajdź wszystkie pochodne znormalizowane wielomianu w(x) w punkcie x_0 : 1. $w(x)=x^3+2x^2+4x+8$, $x_0=-2$, 2. $w(x)=x^4-x^3+3x-1$, $x_0=2$

[36]:
$$\begin{bmatrix} # & 1. \\ x_0 & = & -2 \\ w & = & (8, 4, 2, 1) \end{bmatrix}$$

```
ds = [
          (-x_0, 1),
          (4, 4, 1), \# (x-x0)^2
          (8, 12, 6, 1), \# (x-x0)^3
      ]
      polynomials = [w]
      for d in ds:
          v, _ = P.polydiv(w, d)
          polynomials.append(v)
[37]: import math
      derivative = lambda v, j, x_0: math.factorial(j)*P.polyval(x_0, v)
      normalized_derivative = lambda v, x_0: P.polyval(x_0, v)
[39]: for derivative_order, v in enumerate(polynomials):
          print(f"Derivative value at x_0 = \{x_0\} of order {derivative_order} equals_\(\text{\square}\)
       →{derivative(v, derivative_order, x_0)}, normalized derivative equals_
       →{normalized_derivative(v, x_0)}")
      print(f"(Normalized) Derivatives of order higher than 3 are equal to 0")
     Derivative value at x_0 = -2 of order 0 equals 0.0, normalized derivative equals
     Derivative value at x_0 = -2 of order 1 equals 8.0, normalized derivative equals
     8.0
     Derivative value at x_0 = -2 of order 2 equals -8.0, normalized derivative
     equals -4.0
     Derivative value at x_0 = -2 of order 3 equals 6.0, normalized derivative equals
     (Normalized) Derivatives of order higher than 3 are equal to 0
[40]: # Lets find derivatives analyticaly
      import sympy as sp
      x = sp.symbols('x')
      w = x**3 + 2*x**2 + 4*x + 8
      w_1 = w.diff(x)
      w_1
[40]: 3x^2 + 4x + 4
[41]: w_1.subs({x: x_0})
[41]:8
[42]: w_2 = w.diff(x, 2)
      w_2
[42]: 2 \cdot (3x+2)
```

```
[43]: w_2.subs({x: x_0})
[43]: <sub>-8</sub>
[44]: w_3 = w.diff(x, 3)
      w_3
[44]:
[45]: w_3.subs({x: x_0})
[45]:<sub>6</sub>
     Wygląda na to, że policzyliśmy poprawnie!
[46]: # 2.
      x_0 = 2
      w = (-1, 3, 0, -1, 1)
      ds = [
          (-x_0, 1),
          (4, -4, 1), \# (x-x0)^2
          (-8, 12, -6, 1), \# (x-x0)^3
          (16, -32, 24, -8, 1), \# (x-x0)^2
      polynomials = [w]
      for d in ds:
          v, = P.polydiv(w, d)
          polynomials.append(v)
[47]: # Jako, że zdefiniowaliśmy już funkcję na znormalizowaną pochodną to możemy jeju
       ⇔teraz użyć
      for derivative_order, v in enumerate(polynomials):
          print(f"Derivative value at x_0 = \{x_0\} of order {derivative_order} equals_
       →{derivative(v, derivative_order, x_0)}, normalized derivative equals_
       →{normalized_derivative(v, x_0)}")
      print(f"(Normalized) Derivatives of order higher than 4 are equal to 0")
     Derivative value at x_0 = 2 of order 0 equals 13.0, normalized derivative equals
     13.0
     Derivative value at x_0 = 2 of order 1 equals 23.0, normalized derivative equals
     Derivative value at x_0 = 2 of order 2 equals 36.0, normalized derivative equals
     18.0
     Derivative value at x_0 = 2 of order 3 equals 42.0, normalized derivative equals
     Derivative value at x_0 = 2 of order 4 equals 24.0, normalized derivative equals
     (Normalized) Derivatives of order higher than 4 are equal to 0
```

```
[48]: x = sp.symbols('x')

w = x**4 - x**3 + 3*x - 1

w_1 = w.diff(x)

w_1, w_1.subs({x: x_0})

[48]: (4*x**3 - 3*x**2 + 3, 23)

[49]: w_2 = w.diff(x, 2)

w_2, w_2.subs({x: x_0})

[49]: (6*x*(2*x - 1), 36)

[50]: w_3 = w.diff(x, 3)

w_3, w_3.subs({x: x_0})

[50]: (6*(4*x - 1), 42)

[51]: (24, 24)
```

Wygląda na to, że policzyliśmy poprawnie!

2.0.4 Zadanie 4 (* 3 pkt)

Napisz funkcję, która dla danej liczby p ($2 \le p \le 9$) i liczby zapisanej w systemie pozycyjnym o podstawie p oblicza jej wartość w systemie dziesiętnym wykorzystując algorytm Hornera. Zakładamy, że dane wejściowe do funkcji są podane w postaci pary (c,p), gdzie p jest liczbą naturalną z zakresu od 2 do 9, a c jest wektorem kolejnych cyfr w zapisie pozycyjnym danej liczby, przy czym pierwsza współrzędna odpowiada współczynnikowi przy potędze liczby p o wykładniku 0.

Przetestuj tę funkcję na poniższych przykładach:

```
 \begin{aligned} &1. &([5,4,3,2,1],6),\\ &2. &([8,5,3,2,1,1],9),\\ &3. &([0,1,0,1,1,0,1],2). \end{aligned}
```

Uwaga! Proszę nie używać wbudowanej funkcji horner (w numpy np.polynomial.polynomial.polyval).

```
[52]: def eval_positional_notation(c, p):
    value = c[-1]
    for c_i in reversed(c[:-1]):
        value = value * p + c_i
    return value
```

```
[53]: # 1.
c = np.array([5,4,3,2,1])
p = 6
```

```
eval_positional_notation(c, p)
[53]: 1865
[54]: eval_positional_notation(c, p) == P.polyval(p, c)
[54]: True
[55]: # 2.
      c = np.array([8,5,3,2,1,1])
      p = 9
      eval_positional_notation(c, p)
[55]: 67364
[56]: eval_positional_notation(c, p) == P.polyval(p, c)
[56]: True
[57]: # 3.
      c = np.array([0,1,0,1,1,0,1])
      eval_positional_notation(c, p)
[57]: 90
[58]: eval_positional_notation(c, p) == P.polyval(p, c)
[58]: True
```

2.0.5 Zadanie 5 (* 4 pkt)

Napisz funkcję, która korzystając z uogólnionego schematu Hornera dla wektora n różnych punktów $x=[x_0,x_1,\dots,x_{n-1}]$, wektora $b=[b_0,b_1,\dots,b_n]$ współczynników wielomianu wielomianu w danego w postaci Newtona i wektora punktów $s=[s_1,s_2,\dots,s_k]$ zwraca wektor wartości tego wielomianu interpolacyjnego w punktach $s_1,s_2,\dots,s_k$.

Przetestuj tę funkcję dla następujących danych: 1. x = [2,4,6,8,10], b = [-1,1,2,3,-4,1], s = [3,5,7,9], 2. x = [0,0,-1,-1,-1,-2], b = [3,-3,3,-3,2,0,2], s = [-1,-2,0,-1.5,-2.75,5].

```
[59]: def generalized_horner_scheme(x, b, s):
    value = b[-1]
    for b_i, x_i in zip(reversed(b[:-1]), reversed(x)):
        value = value * (s - x_i) + b_i
    return value
```

```
[60]: \begin{bmatrix} # & 1. \\ x & = & [2, 4, 6, 8, 10] \end{bmatrix}
```

```
b = [-1, 1, 2, 3, -4, 1]
s = np.array([3, 5, 7, 9])
generalized_horner_scheme(x, b, s)

[60]: array([172, -82, 184, -134])

[61]: # 2.
x = [0, 0, -1, -1, -1, -2]
b = [3, -3, 3, -3, 2, 0, 2]
s = np.array([-1, -2, 0, -1.5, -2.75, 5])
generalized_horner_scheme(x, b, s)
```